

Arrest

nr. 137 366 van 27 januari 2015
in de zaken RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 13 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gelet op de arresten nr. 134 442, nr. 134 443 en nr. 134 444 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 2 december 2014 waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 6 januari 2015 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. DUFFELEER en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een Armeense christen te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Avzeruk, Dohuk (Noord-Irak). U zou Irak op 1 maart 2007 hebben verlaten, samen met uw echtgenote G. S. G. (...) (OV 6.066.844 en CG 07/11778Y), uw zoon H. Y. M. (...) (OV 6.262.758 en CG 08/13005Z), en uw twee dochters A. Y. M. (...) (OV 7.939.799 en CG 14/14796) en An. Y. M. (...), en dit nadat uw zoon S. Y. M. (...) sinds 20 maart 2006 zou verdwenen zijn en jullie hierop volgend meermaals door Koerdische gewapende mannen thuis werden lastiggevallen. U zou meerdere keren zijn meegenomen, vastgehouden en geslagen. Ook zou u éénmaal thuis door hen met een wapen zijn bedreigd. Om aan deze problemen te ontkomen besliste u met uw gezin Irak te verlaten. Uw echtgenote en zoon H. (...) zouden als eerste naar België zijn gereisd. Uw echtgenote diende op 2 april 2007 een eerste asielaanvraag in. Uw zoon H. (...), die op dat moment nog minderjarig was, diende toen geen eigen asielaanvraag in. U zou vervolgens uw echtgenote en zoon in België zijn komen vervoegen en diende op 20 augustus 2007 een eerste asielaanvraag in. Uw dochter Anni zou uiteindelijk als minderjarige in België zijn aangekomen op 17 december 2007. Uw dochter An. (...) zou niet naar België zijn meegereisd maar onderweg met een Armeense jongen zijn gehuwd.

Op 19 november 2007 besliste de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde recente herkomst uit het dorp Avzeruk en bijgevolg ook niet aan de problemen die u er zou hebben gekend. De Commissaris-generaal wees er voorts nog op dat de situatie toen in Noord-Irak niet van die aard was dat er voor burgers een reëel risico bestond op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u voorgelegde documenten bleken ook niet van die aard hier een ander licht op te kunnen werpen. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot zijn bevindingen kwam, staan duidelijk weergegeven in de beslissing die toen in uw hoofdte werd genomen.

U diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) doch deze besliste in haar arrest van 19 maart 2008 tot een bevestiging van de door de Commissaris-generaal genomen weigeringsbeslissing. Het door u ingediende beroep bij de Raad van State (RvSt) werd vervolgens op 6 mei 2008 verworpen.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 28 mei 2008 een tweede asielaanvraag in. Ook uw echtgenote, in hoofdte van wie in het kader van haar eerste asielaanvraag eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen, diende die dag een tweede asielaanvraag in. Uw zoon H. Y. M. (...) diende diezelfde dag een eerste asielaanvraag in.

U volhardde bij uw tweede asielaanvraag in uw verklaringen betreffende uw recente herkomst en uw problemen en legde een aantal nieuwe documenten voor waarmee u meende uw verklaringen te kunnen staven. Op 18 augustus 2008 besliste de Commissaris-generaal evenwel opnieuw tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus temeer de door u nieuw voorgelegde documenten niet van die aard bleken de eerder, in het kader van uw eerste asielaanvraag, gemaakte bevindingen en vastgestelde ongeloofwaardigheid, te weerleggen. De Commissaris-generaal oordeelde voorts opnieuw dat er toen voor burgers uit Noord-Irak geen reëel risico bestond op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. De exacte motieven die ten grondslag liggen aan deze beslissing staan vermeld in de beslissing genomen ten aanzien van u in kader van uw tweede asielaanvraag.

U diende beroep tegen deze weigeringsbeslissing bij de RvV doch deze bevestigde in haar arrest van 21 januari 2009 de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS). Het beroep dat u indiende bij de RvSt werd op 10 maart 2009 verworpen.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 10 september 2014 een derde asielaanvraag in. Ook uw echtgenote en uw zoon, ten aanzien van wie in het kader van hun tweede, respectievelijk eerste asielaanvraag, werd besloten tot een weigeringsbeslissing, dienden die dag een meervoudige asielaanvraag in. Uw dochter A. Y. M. (...) diende op dat moment een eerste asielaanvraag in.

U volhardt thans in uw verklaringen betreffende uw recente herkomst en de problemen die u zou hebben gekend in uw dorp voorafgaand aan uw vlucht. U stelt thans nog dat u nu ook gezocht wordt en legde hiervan ter staving een aanhoudingsbevel voor op uw naam. Waarom u wordt gezocht om te worden aangehouden is u niet duidelijk. U uitte wel het vermoeden dat u mogelijks omwille van de grond die u bezit in Avzeruk wordt gezocht. U merkt op dat uw grond het enige is wat u nog heeft in Irak en ziet dan ook niet in om welke andere reden u mogelijks zou gezocht worden. U opperde ook de mogelijkheid dat de verdwijning van uw zoon S. (...) indertijd misschien enig verband houdt met de grond die u bezit. U verwees tot slot nog naar de actuele situatie in Irak en benadrukte dat u, als christen, niet naar Irak kan terugkeren gezien de gewelddaden van Islamitische Staat (IS) gericht tegen christenen en Yezidi's.

Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u een aanhoudingsbevel neer op uw naam, uitgereikt door de onderzoeksrechter van Zakho op 8/10/2013. U legde ook nogmaals uw nationaliteitsbewijs voor.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in het kader van uw derde asielaanvraag volhardt in uw voorgaande verklaringen en uw huidige asielaanvraag hier integraal op baseert en dit zowel wat betreft uw beweerde recente herkomst uit Avzeruk, Dohuk (Noord-Irak) en de problemen omwille waarvan u uit uw dorp zou zijn gevlucht. Dient hier allereerst te worden benadrukt dat de Commissaris-generaal reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag heeft geoordeeld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente herkomst uit Avzeruk, Dohuk (Noord-Irak) en dit gelet op uw incorrecte en vage verklaringen aangaande concrete feiten en gebeurtenissen die zich de laatste jaren in Irak hebben afgespeeld en waarvan toch kan worden verwacht dat iemand die, zoals u, beweerde er tot maart 2007 te hebben gewoond, deze zou kennen. Gezien uw recente herkomst uit Avzeruk geenszins kon worden volgehouden, kon evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die u er zou hebben gekend, i.c. de verdwijning van uw zoon S. (...) en de daaropvolgende veelvuldige bezoeken door Koerdische gewapende mannen. De vluchtelingenstatus kon u bijgevolg niet worden toegekend. De Commissaris-generaal wees er voorts nog op dat er toen in Noord-Irak voor burgers geen reëel risico bestond op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, waardoor u evenmin in aanmerking kwam voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De door u neergelegde documenten, i.c. uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs, waren niet van die aard dat ze voorgaande appreciatie konden omvormen. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevinding kon komen, werden duidelijk en op afdoende wijze uiteengezet in de beslissing die ten aanzien van u werd genomen in kader van uw eerste asielaanvraag.

Deze weigeringsbeslissing werd voorts door de RvV bevestigd in haar arrest van 19 maart 2008 waardoor de beslissing kracht van gewijsde geniet en de erin aangehaalde motieven niet langer kunnen betwist worden. U diende nog beroep in bij de RvSt, doch dit beroep werd verworpen op 6 mei 2008.

Ook in het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u geen elementen aan die voorgaande motivering konden ombuigen. U volhardde zonder meer in uw verklaringen afgelegd in kader van uw eerste asielaanvraag en legde thans een aantal stavingstukken voor, i.c. een bewijs van woonst, dd. 14/4/2008, een proces-verbaal van de politie van Batil, d.d. 20/3/2006, een document opgesteld door de verantwoordelijke van de bevoorrading in uw dorp, d.d. 4/6/2008 en een document opgesteld door het Ministerie van Justitie, d.d. 3/6/2008, waarmee u meende uw recente herkomst uit Avzeruk alsook de problemen die u er zou hebben gekend, aan te tonen. Deze stukken werden door de Commissaris-generaal in overweging genomen en beoordeeld doch de Commissaris-generaal oordeelde uitdrukkelijk dat deze stukken geenszins bij machte waren de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende uw beweerde recente herkomst en de problemen die u zou hebben gekend om te vormen. Op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze motivatie kon komen, werd ook duidelijk uiteengezet in de beslissing genomen ten aanzien van u in het kader van uw tweede asielaanvraag.

Ook in het kader van uw tweede asielaanvraag oordeelde de Commissaris-generaal dat er toen voor burgers uit Noord-Irak geen reëel risico bestond op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook in het kader van uw tweede asielaanvraag kon u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. Ook in het kader van uw tweede asielaanvraag bevestigde de RvV op 21 januari 2009 de door de Commissaris-generaal genomen weigeringsbeslissing waardoor deze kracht van gewijsde niet. Ook het beroep dat u nadien indiende bij de RvSt in kader van uw tweede asielaanvraag werd op 10 maart 2009 verworpen. Ook in het kader van uw huidige asielaanvraag brengt u geen elementen aan die de eerder gemaakte bevindingen alsnog zouden kunnen omvormen. Rekening houdende met het feit dat doorheen uw voorgaande asielaanvragen herhaaldelijk werd geoordeeld en uitdrukkelijk werd aangetoond dat uw recente herkomst uit Noord-Irak geenszins geloofwaardig is, mag het duidelijk zijn dat het thans louter volharden in uw verklaringen betreffende uw recente herkomst uit Avzeruk en de problemen die zouden geleid hebben tot uw vlucht, geenszins afdoende zijn. De bevindingen die in kader van uw twee voorgaande asielaanvragen konden worden gemaakt worden bovendien thans eens te meer bevestigd gelet op volgende vaststellingen.

Zo oordeelde de Commissaris-generaal, zowel in het kader van de eerste en de tweede asielaanvraag van uw echtgenote G. S. G. (...), dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar beweerde Iraakse nationaliteit en haar beweerde herkomst uit het dorp Avzeruk. Deze beslissingen werden ook telkens bevestigd door de RvV en de beroepen ingediend bij de RvSt werden steeds verworpen. Voorts werd in

het kader van uw echtgenote's huidige asielaanvraag besloten tot een 'niet in overwegingname' omdat ze geen nieuwe elementen aanbracht die alsnog een ander licht konden werpen op voorgaande bevindingen. Een kopie van de beslissing genomen in hoofde van uw echtgenote's derde asielaanvraag, met vermelding van de exacte motivering op grond waarvan tot een 'niet in overwegingname' werd besloten, bevindt zich in uw administratief dossier. Rekening houdende met het geheel van de bevinding die konden worden gemaakt zowel ten aanzien van u - waarbij wel uw afkomst uit Noord-Irak wordt aangenomen doch niet uw recente verblijf aldaar - als in hoofde van uw echtgenote - waarbij geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar Iraakse nationaliteit en herkomst, bestaat het vermoeden dat u tot aan uw huwelijk in Avzeruk heeft gewoond. Dat u en uw echtgenote na jullie huwelijk, zoals jullie beweren, ook samen in Avzeruk, Noord-Irak, hebben gewoond tot jullie beweerde moment van vertrek, is hoe dan ook geenszins geloofwaardig. Dit wordt voorts nog bijkomend bevestigd door de vaststelling dat u en uw echtgenote zich in het kader van jullie huidige asielaanvraag meermaals op ernstige wijze tegenspreken aangaande de omstandigheden van jullie huwelijk.

Zo verklaarde u dat u zelf het huwelijk met uw echtgenote regelde en u verduidelijkte hierbij dat zowel uw moeder en uw broer alsook uw schoonfamilie tegen het huwelijk gekant waren (zie gehoorverslag CGVS 30/9/2014 p. 4 en 6). Uw echtgenote zelf verklaarde daarentegen dat jullie elkaar via jullie ouders leerden kennen en dat jullie ouders het dan verder regelden, wat toch duidelijk aangeeft dat de respectievelijke families het met elkaar konden vinden en akkoord gingen met de huwelijkspartner van hun zoon of dochter (zie gehoor G. S. G. (...) CGVS 30/9/2014 p. 6). U verklaarde voorts dat jullie enkel religieus huwden. Jullie huwelijksplechtigheid zouden jullie in het dorp zelf gehouden hebben en dit op een speciale plaats waar een priester soms kwam om de mis te leiden (zie gehoorverslag CGVS 30/9/2014 p. 5). Uw echtgenote beweerde dan weer dat jullie ook officieel gehuwd zijn. Zij meende zich tevens te herinneren dat de religieuze plechtigheid doorging in het huis van uw vader (zie gehoorverslag G. S. G. (...) CGVS 30/9/2014 p. 7). Dient hierbij tevens nog te worden opgemerkt dat u, wanneer u werd gevraagd waar de huwelijksakte die jullie voorlegden (zie administratief dossier G. S. G. (...), 1ste asielaanvraag) vandaan kwam, verwonderd reageerde en ontkende een huwelijksakte te hebben voorgelegd. U er dan op gewezen dat u nochtans degene was die, volgens uw echtgenote, de huwelijksakte regelde, repliceerde u uitdrukkelijk dat u dit document misschien tegen betaling had geregeld. U voegde hier verder nog aan toe dat men in Irak alles tegen betaling kan krijgen. Bovendien wees u er ook nog op dat de geboortedata van u en uw echtgenote niet correct zijn weergegeven op de betreffende huwelijksakte (zie gehoorverslag CGVS 30/9/2014 p. 5). Rekening houdende met deze bevindingen mag het duidelijk zijn dat de door uw echtgenote bij haar eerste asielaanvraag voorgelegde huwelijksakte geenszins kan worden weerhouden als een overtuigend tastbaar begin van bewijs betreffende jullie (beweerde) huwelijk in Noord-Irak. Nog volgens uw verklaringen woonde u, met uw echtgenote, na jullie huwelijk in Zakho - u kon zich niet precies herinneren hoelang jullie er bleven maar u sprak toch in termen van meerdere jaren - en u beweerde vervolgens ook nog op andere plaatsen te hebben gewoond alvorens in 1991 naar het dorp Avzeruk terug te keren (zie gehoorverslag CGVS 30/9/2014 p. 8). Uw echtgenote verklaarde dan weer dat ze tot jullie vertrek in 2007 onafgebroken in Avzeruk woonde en nooit elders heeft gewoond of verbleven. Na confrontatie met haar eigen verklaringen, afgelegd in kader van haar eerste asielaanvraag waarbij ze beweerde wel tijdelijk in Zakho te hebben gewoond, gaf uw echtgenote wel toe tijdelijk in Zakho te hebben verbleven maar er niet te hebben gewoond. Bovendien preciseerde uw echtgenote hier dat het slechts om een periode van een 40-tal dagen ging én zij situeerde dit eind de jaren '80/begin de jaren '90 (zie gehoorverslag G. S. G. (...) CGVS 30/9/2014 p. 5). Uzelf beweerde nochtans dat u na uw huwelijk, wat u in 1980 situeert, direct in Zakho ging wonen (zie gehoorverslag CGVS 30/9/2014 p. 5 en 8). Tot slot verklaarde u dat uw kinderen geboren zijn in het ziekenhuis van Zakho (zie gehoorverslag CGVS 30/9/2014 p. 6), terwijl uw echtgenote dan weer beweerde dat jullie kinderen thuis in Avzeruk werden geboren (zie gehoorverslag G. S. G. (...) CGVS 30/9/2014 p. 7). Na u te hebben gewezen op deze toch wel opvallende incoherenties, haalde u aan dat het niet goed gaat met uw echtgenote en dat ze medicijnen moet nemen. U gevraagd wat u echtgenote heeft, ontweek u de vraag. U nogmaals gevraagd wat er met uw vrouw aan de hand is, gaf u aan dat fysieke moeilijkheden heeft, i.c. rugpijn, maagpijn en pijn in de benen. Zonder afbreuk te doen aan de moeilijkheden die deze fysieke ongemakken met zich meebrengen, toont u hiermee geenszins aan dat uw echtgenote niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen. U nog gevraagd of u documenten of bewijzen kon voorleggen die aantonen dat uw echtgenote ziek is en niet in staat om duidelijke verklaringen af te leggen, repliceerde u kortweg dat u dit niet zou voorleggen (zie gehoorverslag CGVS 30/9/2014 p. 7). Het spreekt voor zich dat voorgaande opmerkelijke tegenstellingen, in combinatie met de bevindingen die reeds konden worden gemaakt in kader van jullie voorgaande asielaanvragen, jullie geloofwaardigheid zeker niet ten goede komt. In het administratief dossier bleken wel een medisch certificaat alsook een medisch attest afkomstig van een algemene geneesheer te zitten. Ook uit deze attesten blijkt nergens dat uw echtgenote in niet staat zou zijn coherente verklaringen af te leggen. De Commissaris-generaal oordeelde voorts in kader van de derde asielaanvraag cab uw echtgenote dat deze documenten geenszins de appreciatie die in haar hoofde werd

gemaakt kon omvormen. De motieven dienaangaande staan duidelijk vermeld in de beslissing die thans in haar hoofdte werd genomen.

U legde voorts nog een nieuw document neer, i.c. een aanhoudingsbevel op uw naam, en meende hiermee te kunnen aantonen dat uw leven in Avzeruk in gevaar is. U blijkt echter dermate weinig over dit document en de omstandigheden waaronder het werd uitgereikt te weten dat ook de geloofwaardigheid van dit element volledig wordt uitgehold. U verklaarde dit document in 2013 te hebben ontvangen via de voormalige echtgenoot van uw overleden zus. Hij zou u dit document bezorgd hebben nadat u hem had laten weten dat u naar Irak zou terugkeren. U kan echter niet concreet zeggen van welke instantie dit document afkomstig is. Ook over de manier waarop uw voormalige schoonbroer aan dit document is geraakt, is u geenszins duidelijk. U haalde meermaals aan dat uw voormalige schoonbroer veel macht heeft en een zekere functie heeft bereikt, maar wat dit concreet inhoudt, kan u niet zeggen. U blijkt enkel te weten dat hij nu bij één of andere Turkse fabriek werkt, maar wat hij precies doet is u onbekend (zie gehoorverslag CGVS 30/9/2014 p. 13). U blijkt voorts ook niet te weten sinds wanneer u gezocht wordt en ook omtrent de redenen waarom u gezocht wordt, tast u in het duister. U kwam hier niet verder dan het uiten van een aantal veronderstellingen. Zo merkte u op te denken dat u omwille van uw grond wordt gezocht en u voegde hier nog aan toe dat dit ook de reden is waarom uw zoon S. (...) is verdwenen. U om verduidelijking gevraagd, gaf u evenwel aan dat dit louter vermoedens zijn van uw kant. U merkte uiteindelijk ook op niet te weten of er een verband is tussen dit aanhoudingsbevel op uw naam en de verdwijning van uw zoon in 2006 (zie gehoorverslag CGVS p. 14). Kan hier allereerst worden opgemerkt dat, zoals hierboven werd aangehaald, doorheen uw voorgaande asielprocedures reeds uitdrukkelijk werd geoordeeld dat gezien uw recente herkomst uit Noord-Irak geenszins vaststaat er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de problemen die u er zou hebben gekend, i.c. de verdwijning van uw zoon en de daaropvolgende veelvuldige huisbezoeken door Koerdische gewapende mannen. Dat er aldus nu een link zou zijn met de problemen van 2006-2007 en het aanhoudingsbevel dat op uw naam zou zijn uitgereikt, kan dan ook niet worden volgehouden. Dat u zou worden gezocht in Irak kan hoe dan ook niet worden volgehouden in het licht van uw onwetendheid en vooral uw totale nalatigheid u bijkomend terdege te informeren. Gelet op uw eigen verklaringen dat uw schoonbroer macht heeft, kan toch minstens van u worden verwacht dat u via hem navraag zou doen om een zo duidelijk mogelijk zicht te krijgen op uw situatie en de eventuele risico's die u beweert te lopen correct te kunnen inschatten. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u geen contact meer heeft op genomen met uw schoonbroer om u bijkomend te informeren (zie gehoorverslag CGVS p. 30/9/2014 p. 13); zeker gezien u uw derde asielaanvraag in hooforde steunt op dit aanhoudingsbevel. Uw onwetendheid en desinteresse raken aldus aan de kern van uw relaas en ondermijnt eens te meer uw geloofwaardigheid. Gezien het aanhoudingsbevel niet werd voorgelegd in het kader van een geloofwaardig relaas, kan aan dit document dan ook geen bewijswaarde worden toegekend. Volledigheidshalve kan hier ook nog eens worden gewezen op de relatieve bewijswaarde van Iraakse documenten temeer daar uit de beschikbare informatie, waarvan een kopie in bijlage aan uw dossier werd toegevoegd, duidelijk blijkt dat in Irak alle documenten kunnen gekocht worden. U verklaarde overigens ook zelf uitdrukkelijk dat uw schoonbroer overal documenten kan bekomen, dat hij daar geen problemen mee heeft (zie gehoorverslag CGVS 30/9/2014 p. 12).

Uw nationaliteitsbewijs werd tot slot reeds in overweging genomen en beoordeeld in kader van uw eerste asielaanvraag.

Gelet op wat voorafgaat heeft u geen elementen aangebracht die alsnog nog een ander licht kunnen werpen op de ongeloofwaardigheid aangaande uw beweerde recente herkomst uit Avzeruk, Dohuk (Noord-Irak) en de problemen die u ginds zou hebben gekend en die aan de basis zouden hebben gelegen van uw vlucht. Gezien u bedrieglijke verklaringen over uw recente herkomst uit Avzeruk, Noord-Irak, kan u zich evenmin beroepen op de algemene actuele situatie aldaar om eventueel de subsidiaire bescherming te worden toegekend.

Daar u ook thans, in het kader van uw derde asielaanvraag, blijft volharden dat u, tot uw komst naar België in 2007, in Avzeruk (Noord-Irak) heeft gewoond, en dit ongeacht de eerdere bevindingen van de Commissarisgeneraal en bevestiging van deze bevindingen door de RvV, verkeert het Commissariaat-generaal aldus in het ongewisse over de plaats(en) waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen kan ook geen uitspraak worden gedaan over uw eventuele nood aan bescherming en het risico dat u mogelijks loopt in geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de

Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

In hoofde van uw echtgenote G. S. G. (...) en uw zoon H. Y. M. (...) werd eveneens besloten tot een weigering van in overwegingname van hun meervoudige asielaanvraag. In hoofde van uw dochter A. Y. M. (...) werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een Armeense christen te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Avzeruk, Dohuk (Noord-Irak). U zou Irak in 2007 hebben verlaten, samen met uw echtgenoot Y. S. M. (...) (OV 6.066.844 en CG 07/11778BY), uw zoon H. Y. M. (...) (OV 6.262.758 en CG 08/13005Z), en uw twee dochters A. Y. M. (...) (OV 7.939.799 en CG 14/14796) en An. Y. M. (...). Op 20 maart 2006 zou uw zoon S. Y. M. (...) verdwenen zijn en hierna zouden onbekende gewapende Koerden jullie thuis hebben opgezocht, naar S. (...) hebben gevraagd en jullie bedreigd hebben. Uw echtgenoot zou ook meermaals door hen zijn meegenomen en hebben vastgehouden. Uit vrees voor jullie leven zouden jullie op 1 maart 2007 besloten hebben Irak te verlaten. Uw zou samen met uw zoon H. (...) als eerste naar België zijn gereisd. U diende op 2 april 2007 een eerste asielaanvraag in België in. Uw zoon H. (...), die op dat moment nog minderjarig was, diende toen geen eigen asielaanvraag in. Uw echtgenoot zou vervolgens u en uw zoon in België zijn komen vervoegen en hij diende enkele maanden later, nl. op 20 augustus 2007, een eerste asielaanvraag in. Uw dochter A. (...) zou uiteindelijk als minderjarige in België zijn aangekomen op 17 december 2007. Uw dochter An. (...) zou niet naar België zijn meegereisd maar onderweg met een Armeense jongen zijn gehuwd.

Op 9 augustus 2007 besliste de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Irak en uw beweerde Iraakse nationaliteit en dit gezien uw uiterst beperkte kennis mbt. Irak. Aangaande de documenten die u voorlegde, i.c. uw huwelijksakte en uw nationaliteitsbewijs, oordeelde de Commissaris-generaal dat deze geen ander licht konden werpen op voorgaande appreciatie. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot zijn bevindingen kwam, staan vermeld in de beslissing die ten aanzien van u werd genomen in het kader van uw eerste asielaanvraag.

De Commissaris-generaal oordeelde dat, aangezien u geen duidelijk verschapte over uw herkomst en nationaliteit, er ook geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw vluchtrelaas dat zich volledig in Irak afspeelde. Voorts wees de Commissaris-generaal er nog op dat u er ook allerm minst in geslaagd was het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) doch deze besliste in haar arrest van 14 november 2007 tot een bevestiging van de door de Commissaris-generaal genomen weigeringsbeslissing.

Het door u ingediende beroep bij de Raad van State (RvSt) werd vervolgens op 17 januari 2008 verworpen.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 28 mei 2008 een tweede asielaanvraag in. Ook uw echtgenoot diende die dag een tweede asielaanvraag, en dit nadat ook zijn eerste asielaanvraag met een weigeringsbeslissing werd afgesloten. Uw zoon H. (...) diende op dat moment een eerste asielaanvraag in.

U volhardde in uw verklaringen betreffende de vervolgingsfeiten die u in Irak zou hebben meegemaakt en bevestigde aldus nogmaals uw eerdere beweringen aangaande uw Iraakse herkomst en Iraakse nationaliteit. U verwees voorts naar een aantal nieuwe documenten die uw echtgenoot zou hebben opgevraagd en waarmee u meende uw verklaringen te kunnen staven. Op 18 augustus 2008 besliste de Commissaris-generaal evenwel opnieuw tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd nogmaals geoordeeld dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in geslaagd was het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

U diende beroep in tegen deze weigeringsbeslissing bij de RvV doch deze bevestigde in haar arrest van 21 januari 2009 de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS). Het beroep dat u vervolgens indiende bij de RvSt werd op 10 maart 2009 verworpen.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 10 september 2014 een derde asielaanvraag in. Ook uw echtgenoot en uw zoon dienden op dat moment, en nadat hun eerste, respectievelijk tweede asielaanvraag, met een weigering werd afgesloten, een tweede, respectievelijk derde asielaanvraag in. Uw dochter A. (...) diende die dag een eerste asielaanvraag in.

U verklaarde ook in het kader van uw derde asielaanvraag de Iraakse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit het dorp Avzeruk in Noord-Irak. U beroept zich thans op de algemene situatie in Irak waarbij christenen en Yezidi's worden gedood indien ze zich niet tot de islam bekeren en u benadrukte dat de meeste inwoners van uw Armeens dorp ondertussen gevlucht zijn. U haalde tot slot nog aan dat u een slechte gezondheid heeft en geen slechts nieuws aankan.

U legde uw nationaliteitsbewijs voor ter staving van uw huidige asielaanvraag. U merkte ook nog op dat uw echtgenoot bij zijn derde asielaanvraag documenten heeft voorgelegd. Uit het administratief dossier blijkt dat uw echtgenoot als nieuw document een aanhoudingsbevel, dat op zijn naam werd uitgereikt te Zakho, heeft voorgelegd.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen blijkt allereerst dat u blijft volharden uit Avzeruk, Noord-Irak, afkomstig te zijn en de Iraakse nationaliteit te hebben en u beroept zich in het kader van uw huidige asielaanvraag, integraal op actuele situatie en de actuele vervolging van christenen in Irak. Echter, reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag heeft de Commissaris-generaal duidelijk geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Iraakse herkomst en uw beweerde Iraakse nationaliteit. De Commissaris-generaal kon ondermeer tot deze vaststelling komen gezien uw uiterst beperkte geografische, socio-politieke en taalkundige kennis van Irak, van uw beweerde regio van herkomst en van de christelijke gemeenschap in uw omgeving. U bleek ook amper iets te weten over de Iraakse identiteitsdocumenten en u kon ook geen duiding geven bij de identiteitskaart die u zelf verklaarde te bezitten in Irak. U legde wel een nationaliteitsbewijs voor alsook uw huwelijksakte, doch aangaande deze stukken oordeelde de Commissaris-generaal dat deze geenszins bij machte waren een ander licht te werpen op de gemaakte appreciatie. De exacte motieven die aan deze weigeringsbeslissing ten grondslag lagen staan duidelijk en afdoende in deze beslissing weergegeven. Door het afleggen van bedrieglijke verklaringen aangaande uw herkomst en nationaliteit maakte u het de Commissaris-generaal onmogelijk een duidelijk zicht te

krijgen van uw reële nood aan bescherming en kon u bijgevolg geen beschermingsstatuut worden toegekend.

De RvV bevestigde deze weigeringsbeslissing in haar arrest van 14 november 2007 waardoor deze beslissing kracht van gewijsde geniet en de erin aangehaalde motieven niet langer kunnen worden betwist. Het beroep dat u indiende bij de RvSt werd op 17 januari 2008 verworpen.

Ook in het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u geen elementen aan die alsnog voorgaande appreciatie konden omvormen. U volhardde zonder meer in de problemen die u in Irak zou hebben gekend - feiten die sowieso al ongeloofwaardig moeten worden beschouwd gezien uw herkomst uit Irak en uw Iraakse nationaliteit niet kunnen worden aangenomen - en legde een aantal nieuwe stukken voor die uw echtgenoot zou hebben verkregen en waarmee hij meende jullie recente verblijf in Avzeruk en de verdwijning van uw zoon S. (...) te kunnen aantonen. De Commissaris-generaal oordeelde dat de nieuw voorgelegde documenten niet van die aard bleken de eerder, in het kader van uw eerste asielaanvraag, gemaakte bevindingen en vastgestelde ongeloofwaardigheid, te weerleggen. De exacte motieven staan duidelijk weergegeven in de weigeringsbeslissing die in uw hoofdte, in kader van uw tweede asielaanvraag, werd genomen.

De door de Commissaris-generaal genomen weigeringsbeslissing werd voorts op 21 januari 2009 bevestigd. Het beroep bij de RvSt werd op 10 maart 2009 verworpen. Uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw huidige asielaanvraag brengt u weerom geen elementen aan die alsnog uw beweerde herkomst uit Avzeruk en uw Iraakse nationaliteit zouden kunnen aantonen. U volhardt zonder meer in uw verklaringen dienaangaande en legt nogmaals een nationaliteitsbewijs voor. Reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag werd geoordeeld dat dit document geen ander licht kon werpen op de bevinding dat u niet van Irak afkomstig bent en niet de Iraakse nationaliteit heeft. Waar u nog verwijst naar de documenten die uw echtgenoot neerlegde tijdens zijn derde asielaanvraag, moet allereerst worden opgemerkt dat uw echtgenoot slechts één nieuw document voorlegde, i.c. een aanhoudingsbevel op zijn naam. Dit document heeft evenwel geen enkel uitstaans met uw Iraakse afkomst en Iraakse nationaliteit en kan dan ook op geen enkele manier de eerdere bevindingen omvormen. Kan hier volledigheidshalve nog worden aan toegevoegd dat in hoofdte van uw echtgenoot duidelijk werd geoordeeld en gemotiveerd dat hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend aan het voorgelegde aanhoudingsbevel.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u ook thans geen elementen heeft aangebracht die een ander licht kunnen werpen op de eerdere vaststellingen aangaande uw Iraakse herkomst en uw Iraakse nationaliteit. Gezien u niet uit Irak afkomstig bent kan u zich derhalve ook niet beroepen op de actuele situatie en vervolging van de christenen aldaar om internationale bescherming te verkrijgen.

Wat betreft de gezondheidsproblemen waarmee u kampt dient te worden opgemerkt dat deze ook geenszins een ander licht kunnen werpen op voorgaande bevindingen. Dat zich een medisch certificaat en een medisch attest in uw administratief dossier bevindt, wijzigt hier ook niets aan. Kan hierbij bovendien nog worden opgemerkt dat deze attesten de loutere weergave bevatten van de bevindingen van een algemene geneesheer. Deze attesten geven op geen enkele manier uitsluitsel over de oorza(a)k(en) van uw gezondheidsproblemen, laat staan dat deze enig zicht zouden bieden op uw herkomst en nationaliteit. In het licht van de bevindingen gemaakt door de Commissaris-generaal doorheen uw verschillende asielaanvragen dat geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Irak en uw Iraakse nationaliteit - dat u een Armeense christen bent wordt niet betwist - is het bovendien wel zeer opmerkelijk dat uw behandelende geneesheer - ten aanzien van een patiënt die ten aanzien van de Belgische instanties verklaart van Irak afkomstig te zijn - in zijn schrijven uitdrukkelijk de nadruk legt op zijn ervaring en kennis aangaande therapiemogelijkheden in Rusland, Oekraïne, Wit-Rusland, Georgië, Armenië, Tsjetsjenië, etc. en op zijn deelname aan een conferentie betreffende de gezondheidszorg in Rusland en andere voormalige Sovjet-landen. Hoe dan ook, voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van medische redenen dient u zich te wenden tot de daartoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag op grond van artikel 9 ter Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt over de Iraakse nationaliteit te beschikken. Deze vaststelling volstond om de door u aangehaalde feiten die zich in Irak zouden afgespeeld hebben, niet verder te onderzoeken, dit omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van uw asielaanvraag zou kunnen leiden.

Daar werd vastgesteld dat u niet de Iraakse nationaliteit heeft, is het CGVS van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Irak.

Dient benadrukt te worden dat het uw verantwoordelijkheid is om uw beweerde en nationaliteit aan te tonen en dit door middel van authentieke (identiteits)documenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. Immers voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen mag er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat er geen elementen zijn die wijzen op een schending van het non-refoulementbeginsel voor zover u zou worden teruggeleid naar uw werkelijk land van herkomst.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

In hoofde van uw echtgenoot Y. M. S. (...) en uw zoon H. Y. M. (...) werd eveneens besloten tot een 'weigering van in overwegingname' van hun meervoudige asielaanvragen. In hoofde van uw dochter A. Y. M. (...) werd in het kader van haar eerste asielaanvraag besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing inzake tweede verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een Armeense christen te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Avzerok, Dohuk (Noord-Irak). In maart 2007 zou u als minderjarige, samen met uw vader Y. M. S. (...) (OV 6.066.844 en CG 07/11778BY), uw moeder G. S. G. (...) (OV 6.066.844 en CG 07/11778Y) en twee zussen An. (...) en A. (...) (OV 7.939.799 en CG 14/14796), die toen ook nog minderjarig was, Irak hebben verlaten en naar Turkije zijn gereisd. Uw ouders zouden hiertoe beslist hebben nadat uw broer S. (...) in maart 2006 zou verdwenen zijn en jullie vervolgens thuis werden lastiggevallend door soldaten op zoek naar uw broer. Vanuit Turkije zou u als eerste, samen met uw moeder, zijn verder gereisd naar België. Uw moeder diende hier op 2 april 2007 een eerste asielaanvraag in. Als minderjarige diende u toen geen eigen asielaanvraag in. Uw vader zou jullie vervolgens in België hebben vervoegd en diende op 20 augustus 2007 een eerste asielaanvraag in. Uw zus A. (...) zou als laatste naar België zijn doorgereisd. Zij zou hier op 17 december 2007 zijn aangekomen. Uw zus An. (...) zou niet naar België zijn meegekomen.

In het kader van de eerste asielaanvraag van uw moeder had de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen ondertussen op 7 augustus 2007 besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat, gezien haar gebrekkige verklaringen en vage kennis, geen enkel geloof kon worden gehecht aan haar Iraakse nationaliteit en haar afkomst uit Irak. De door uw moeder voorgelegde documenten, i.c. een huwelijksakte en nationaliteitsbewijs, waren niet van die aard hier een ander licht op te werpen. Uw moeder diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) doch deze bevestigde in haar arrest van 14 november 2007 de weigeringsbeslissing van het CGVS. Het daaropvolgende beroep bij de Raad van State (RvSt) werd op 17 januari 2008 verworpen. In het kader van uw vaders eerste asielaanvraag had de Commissaris-generaal op 19 november 2007 eveneens besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien geen geloof kon worden gehecht aan zijn recente herkomst uit Irak. De documenten die hij ter staving van zijn asielaanvraag voorlegde, i.c. een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs, waren ook niet in staat deze motivering om te vormen. Op 19 maart 2008 bevestigde de RvV ook deze weigeringsbeslissing en het beroep ingediend bij de RvSt werd op 6 mei 2008 eveneens verworpen.

Uw ouders dienden vervolgens op 28 mei 2008 een tweede asielaanvraag in. Uzelf, die ondertussen meerderjarig was geworden, diende diezelfde dag eveneens een eerste eigen asielaanvraag in.

Op 18 augustus 2008 besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas en er bovendien ernstig bedenkingen konden worden gemaakt bij uw beweerde Iraakse afkomst en Iraakse nationaliteit. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kwam, staan duidelijk vermeld in de beslissing die in kader van uw eerste asielaanvraag in uw hoofde werd genomen. De Commissaris-generaal concludeerde dan ook dat u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk kon maken.

U diende beroep in tegen deze weigeringsbeslissing doch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde deze beslissing in haar arrest van 21 januari 2009 waardoor beslissing kracht van gewijsde geniet. Het daaropvolgende ingediende beroep bij de Raad van State (RvSt) werd vervolgens op 10 maart 2009 verworpen.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied, niet te hebben verlaten, diende op 10 september 2014 een tweede asielaanvraag in. Uw ouders, in wiens hoofde in het kader van hun tweede asielaanvraag eveneens werd besloten tot een weigeringsbeslissing, dienden die dag een derde asielaanvraag in. U zus A. Y. M. (...) diende op haar beurt diezelfde dag een eigen eerste asielaanvraag in.

U volhardde in het kader van uw tweede asielaanvraag afkomstig te zijn van Irak en de Iraakse nationaliteit te hebben. U haalde voorts aan dat u, gezien de huidige situatie en de vervolging van de christenen nu in Irak, niet naar Irak kan terugkeren. U vreest in geval van terugkeer te worden gedood door IS ('Islamitische Staat'). U merkte voorts nog op dat u thans een tweede asielaanvraag indiende omdat u uw leven hier op orde wil krijgen. U heeft ondertussen twee minderjarige kinderen, K. E. (...) en K. M. (...), beiden met Oekraïense nationaliteit, en u wil de mogelijkheid krijgen om te werken zodat u voor hen kan zorgen. De moeder van uw kinderen, K. G. (...), zou ruim twee maanden geleden na een ruzie vertrokken zijn. U heeft geen idee waar zij zich thans bevindt.

U legde ter staving van uw asielaanvraag uw identiteitskaart en twee documenten van de gemeente Machelen volgens dewelke u uw twee kinderen erkend.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw tweede asielaanvraag blijkt immers dat u zich voornamelijk beroept op de actuele situatie in Irak en de aan de gang zijnde vervolging van de christenen door IS. Dient hier allereerst nogmaals te worden benadrukt dat de Commissaris-generaal reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag heeft geoordeeld dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kon worden toegekend, temeer u zich bij uw eerste asielaanvraag baseerde op dezelfde verklaringen als deze aangehaald door uw ouders. Echter, in hoofde van uw ouders werd reeds in kader van hun eerste asielaanvraag geoordeeld dat hen geen beschermingsstatus kon worden toegekend omdat (i) geen enkel geloof kon worden gehecht aan de Iraakse afkomst en de Iraakse nationaliteit van uw moeder, (ii) geen enkel geloof kon worden gehecht aan de beweerde recente herkomst van uw vader uit Noord-Irak en (iii) er bijgevolg geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die zij in hun beweerde woonplaats Avzeruk (Noord-Irak) zouden hebben meegemaakt. Deze bevindingen werden voorts bevestigd door de RvV en het beroep bij de RvSt werd vervolgens verworpen. Ook in het kader van de tweede asielaanvraag van uw ouders oordeelde de Commissaris-generaal dat de nieuw aangebrachte documenten geenszins van die aard waren de eerder gemaakte bevindingen en de vastgestelde ongeloofwaardigheid om te vormen. Ook in kader van hun tweede asielaanvraag werden de weigeringsbeslissingen genomen door de Commissaris-generaal bevestigd door de RvV. Het beroep bij de RvSt werd eveneens verworpen. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot zijn bevindingen kwam, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissingen die in hoofde van uw ouders werden genomen. Kopieën van deze beslissingen werden in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd. In het licht van de bevindingen die konden worden gemaakt ten aanzien van uw ouders, oordeelde de Commissaris-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag dat dan ook evenmin enig geloof kon worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen. De Commissaris-generaal wees er in uw hoofde voorts nog op het ongeloofwaardige karakter van uw problemen nog bijkomend werd bevestigd door uw ontoereikende kennis betreffende de problemen van uw vader. Tot slot oordeelde de

Commissaris-generaal nog dat er nog ten zeerste kan worden getwijfeld aan uw beweerde afkomst uit Irak en uw beweerde Iraakse nationaliteit, dit gezien (i) uw onvermogen enig tastbaar begin van bewijs voor te leggen aangaande uw identiteit en nationaliteit, (ii) uw onvermogen een reisbescheiden voor te leggen en uw reisweg te bewijzen én (iii) uw gebrekkige kennis aangaande uw beweerde woonplaats Avzeruk en diens omgeving.

Deze weigeringsbeslissing werd op 21 januari 2009 bevestigd door de RvV waardoor de in uw hoofde aangehaalde motieven en vastgestelde ongeloofwaardigheid eveneens niet langer kunnen worden betwist. Het beroep ingediend bij de RvSt werd vervolgens verworpen.

U brengt in kader van uw huidige asielaanvraag geen elementen aan die alsnog een ander licht kunnen werpen op de eerder gemaakte bevindingen. Zelfs indien er alsnog zou worden aangenomen dat u mogelijks de Iraakse nationaliteit heeft - in hoofde van uw vader werd immers zijn Iraakse nationaliteit niet in vraag gesteld - dan nog heeft u geenszins aangetoond ooit in Noord-Irak in het dorp Avzeruk te hebben gewoond, en zeker niet dat u er recentelijk van afkomstig bent.

Rekening houdende met het geheel van bevindingen die ten aanzien van uw ouders konden worden gemaakt en de vaststellingen die ook in uw hoofde konden worden gemaakt, kan een verwijzing naar de actuele situatie en vervolging van christenen in Irak in uw hoofde geenszins een gegronde vrees voor vervolging aantonen. Daar u minstens uw (recente) herkomst uit Irak geenszins heeft aangetoond, kan u zich dan ook niet beroepen op de situatie voor de christenen zoals deze zich daar thans voordoet. U legde weliswaar een Iraakse identiteitskaart voor, doch deze volstaat niet en kan geenszins een ander licht werpen op bovenstaande. U legde dit document allereerst al niet voor in het kader van een geloofwaardig relaas. Dit op zich doet reeds afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Voorts blijkt uit de beschikbare informatie nog dat in Irak alle documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Hiermee rekening houdend hebben Iraakse documenten dan ook maar een relatieve bewijswaarde.

In de lijn van voorgaande kan nog worden opgemerkt dat, gezien u door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen aangaande - minstens - uw (recente) herkomst, de Commissaris-generaal in het ongewisse verkeert over waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen kan ook geen uitspraak worden gedaan over uw eventuele nood aan bescherming en het risico dat u mogelijks loopt in geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

Waar u nog aanhaalde dat u een tweede asielaanvraag indiende omdat u wil kunnen werken en zorgen voor uw twee minderjarige zoontjes dient te worden opgemerkt dat uw socio-economische en familiale situatie in België op zich geen enkel uitstaans heeft met de criteria van de Vluchtelingenconventie noch met één van de elementen voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort

toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

In hoofde van uw ouders M. Y. S. (...) en G. S. G. (...) werd eveneens beslist tot een weigering van in overwegingname van hun derde asielaanvraag. In hoofde van uw zus M. Y. A. (...) werd in het kader van haar eerste asielaanvraag besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de vreemdelingenwet."

1.4. Verzoekers leggen ter terechtzitting meerdere nieuwe stukken neer met name "Iraakse geboorteakte en identiteitsdocument van de zus van Y. S. M. (...), nl. S. K. (...); Nederlandse identiteitskaart van S. K. (...), toekenning van de Nederlandse nationaliteit en vertaling van de geboorteakte; Duits identiteitsdocument van de nicht van Y. S. M. (...), S. S. (...) + geboorteakte; Eigendomsverklaring van de grond en het huis van verzoekers met vertaling (afkomstig van de Directie onroerende registratie te Samil); Foto's van het huis van verzoekers; Attest van het afwerken van de studies derde middelbaar door M. Y. A. (...) in 2005 (afkomstig van het bestuur van onderwijs in Zakho); Briefwisseling met het BCHV en Vluchtelingenwerk Nederland aangaande de taalanalyse; Belgische identiteitskaarten van familieleden (zowel dicht als ver van verzoekers".

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen drie verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen deze beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste, tweede en derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), uit de schending van de wet van 29 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling – materiële motiveringsplicht, alsook schending van het vertrouwensbeginsel en het beginsel van behoorlijk bestuur en uit de "schending van het redelijkheidsbeginsel" beroepen verzoekers zich op de schending "van de materiële motiveringsplicht en het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel en schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 EVRM en artikel 9 EVRM". "Ondergeschikt" in een tweede middel menen verzoekers in aanmerking te kunnen komen voor de "subsidiaire bescherming". Verzoekers stellen dat "Voorliggende beslissing, genomen door het CGVS is derhalve niet enkel strijdig met artikel 1 van het vluchtelingenverdrag van 1951, doch tevens met artikel 9 EVRM en artikel 3 EVRM. Bovendien is er in geval van terugwijzing van de heer Ghashgaiezadeh een schending van het non-refoulement-principe" voeren verzoekers aan dat de commissaris-generaal er een omgekeerde redenering op nahoudt: "omdat verzoeker zou blijven volharden dat hij van Noord-Irak afkomstig is zou hij zijn ware afkomst verzwijgen, waardoor men niet zou kunnen achterhalen vanwaar hij werkelijk afkomstig is en kan hij zich niet beroepen op de subsidiaire bescherming. Deze redenering tart iedere verbeelding: verzoeker blijft niet moedwillig volharden in de boosheid, hij verklaart simpelweg de waarheid die het Commissariaat-Generaal na al deze jaren onbegrijpelijkwijze blijft ontkennen, en zelfs nalaat te onderzoeken. Het kan ook niet aanvaard worden dat elke stap die na de eerste weigeringsbeslissing wordt genomen telkenmale vergoelijkt wordt door 'de verworvenheid' van de vaststelling dat men niet uit Noord-Irak zou afkomstig zijn. Alles wat door de familie wordt aangebracht wordt telkenmale weggewuifd onder het mom dat het reeds vaststaat dat men niet uit Noord-Irak komt, quod non. Het is toch onbegrijpelijk dat men nu reeds gedurende zeven jaar beweert dat verzoeker niet afkomstig is uit Noord-Irak, maar in al die tijd van geen enkel derdeland de bevestiging heeft gekregen dat het effectief burgers van dat land betreft? De Commissaris-Generaal meent dat de familie afkomstig is uit Armenië, doch krijgt hiervan geen enkele bevestiging. Dit moet er toch redelijkerwijze tot leiden dat men zijn initiële, foute, beslissing dient te herzien en de zaak grondig onderzoeken aan de hand van objectieve factoren (zoals bv. een taalanalyse)?".

3.2. Uit de terechtzitting van 25 november 2014 en 6 januari 2015 kan blijken dat verzoekers een ernstige inspanning hebben gedaan hun herkomst aan te tonen. Zo hebben ze getracht een taalanalyse op te zetten die kan aantonen dat eerste verzoeker het Koerdisch uit Noord-Irak spreekt en de familie een tussentaal spreekt van Koerdisch en Armeens waarbij ter terechtzitting blijkt dat de Armeense tolk uit Armenië (zitting 6 januari 2015) en Turkije (zitting 25 november 2014) eerste verzoeker slechts moeizaam begrijpen. Het komt dan ook weinig waarschijnlijk voor dat eerste verzoeker uit Armenië afkomstig is zoals wordt verondersteld, te meer nu hij beweerdelijk vlot Arabisch spreekt.

3.3. Voorts kunnen uit de ter terechtzitting neergelegde documenten blijken dat eerste verzoekers zus in Nederland intussen genaturaliseerd is. Uit deze stukken blijkt tevens dat verzoekers Iraakse identiteitskaart alhoewel op een andere datum is opgemaakt, manifest is uitgereikt door eenzelfde dienst en eenzelfde ambtenaar en hetzelfde familienummer draagt als van zijn zus. Echter eerste verzoeker legt nog steeds geen informatie neer over de verblijfsstatus en eventuele vluchtelingenstatus van deze zus vooraleer ze tot Nederlandse werd genaturaliseerd. Evenmin ligt deze informatie voor van het familielid uit Duitsland. Uit de uittreksels van het kadaster kan dan weer blijken dat eerste verzoeker een huis bezit in Noord-Irak dat gelegen is naast 2 familieleden. De bewijswaarde van het neergelegde schoolcertificaat van eerste verzoekers dochter dient nader onderzocht te worden nu niet met relatieve zekerheid kan blijken of dit een origineel is.

3.4. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan de Raad *“de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen”*.

3.5. Er kan worden vastgesteld dat verzoekers voor het eerst ernstige documenten neerlegden. Echter gezien de afwijzingsmotieven van vorige asielaanvragen zijn deze thans nog onvoldoende om tot een andere conclusie te leiden zonder verder onderzoek en bijkomende informatie. Zo dienden verzoekers minstens recente verblijfsdocumenten voor hun komst naar België neer te leggen of minstens toe te lichten waarom dit in hun geval niet mogelijk is. De Raad kan zich in zoverre aansluiten met de verwerende partij dat verzoekers nog steeds onvoldoende elementen hebben aangebracht terwijl niet kan worden ingezien of toegelicht waarom dit niet is gebeurd.

3.6. Ten slotte ontbreekt recente informatie in het administratief dossier over de gevolgen van de opkomst van ISIS in Irak.

3.7. De Raad is van oordeel dat gezien de bijkomende informatie ter terechtzitting en de verklaringen ter terechtzitting essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° moeten worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 oktober 2014 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK